

eller slet ingen Medicin, men ogsaa, at han ligefrem har bedraget Folk, og Følgen har været den, at Justitsministeriet har sat sig i Bevægelse, har foranlediget Arrestation og har faaet en Undersøgelse sat i Gang — saa er det, jeg vil tillade mig at stille det Spørgsmaal, hvis den ærede Minister er bekendt med disse Sager: Er det forsvarligt af den ærede Justitsminister at lade en saadan Mand vedblivende forblive i Besiddelse af det Privilegium, Justitsministeren har givet ham, og findes der ikke ogsaa i den bestaaende Lovgivning en Besøjjelse for den højsterede Justitsminister til i alt Fald at suspendere ham, indtil Manden sit sig renset fra disse Beskyldninger, eller indtil man sit at vide, hvor meget deraf der var sandt, og hvor meget der var usandt? Jeg erkender, at saa længe der ikke er faldet Dom, og saa længe der ikke er dekretet Aktion, saa længe vil man ikke kunne berøve ham Privilegiet; men det forekommer mig, at over for saadanne Beskyldninger, som uimodsiget ere fremsatte offentligt, er det dog saa sin Sag at lade en saadan Mand forblive i sin Stilling og uhindret lade ham benytte sit Privilegium. Saa vidt jeg ved, er det ogsaa i den Retning, at den pharmaceutiske Stands Ønsker gaa, ikke Apotekerne — Apotekerne synes at have en ulykkelig Øyst til at holde Haanden over den Art Ting, uagtet man dog skulde mene, at de havde den allerstørste Grund til at saa udrenset de jorte Jaar, der findes blandt dem; men det er jo ikke alene blandt Apotekerne, en saadan Tilhøjelighed findes til at dække over sine Standsfæller, en lignende Tilhøjelighed findes jo i enhver Stand, i enhver Klasse. Fra pharmaceutisk Medhjælperforenings Side har man derimod rørt sig i Anledning af denne Sag, og har forespurgt, om ikke Apotekerne vilde tage Affære. Nej, det vilde de ikke. Derefter har man saa, saa vidt jeg ved, henvendt sig til Justitsministeriet, men Justitsministeren har svaret — jeg tror, det er offentligt, selv om det ikke er fremført i Aviserne, saa at jeg ikke begaar nogen Indiskretion ved at fremføre det her — at han kunde kun henvise til Sundhedskollegiet, og saa længe det ikke rørte sig, kunde Justitsministeren heller ikke gøre noget. Saaledes er det i alt Fald fremstillet for mig. Det forekommer mig

dog, at det fornøftigvis maa anses for tvivlsomt, om den ærede Ministers Ansvar kan anses for tilstrækkelig dækket derved; han er dog sidste Instans, og han har dog det øverste Ansvar for Medicinalvæsenet her i Landet. Det er det officielle Forhold; og naar der altsaa under den ærede Justitsministers Regime findes Forhold som de, jeg her har fremhævet, saa er det i alt Fald for mig tvivlsomt, om den ærede Minister med god Samvittighed kan lade sig passere. Det Spørgsmaal, jeg altsaa vil tillade mig at stille til den ærede Minister, er — idet jeg forudsætter, dels at den ærede Minister har hørt, hvad jeg her har fremsat, og dels, at han maatte ogsaa paa anden Maade er kendt med, hvad jeg her har fremhævet — om den ærede Minister finder det forsvarligt efter alt, hvad der er passeret med St. Pauls Apotekeren, ikke alene at lade ham være i Besiddelse af sit Privilegium, men endogsaa at tillade ham personligt at benytte dette, saa længe han endnu ikke har kunnet rensse sig mod de meget haarde Beskyldninger, som man offentligt har fremsat imod ham? Det er dette, jeg vil tillade mig at spørge den ærede Minister om i Forbindelse med den Regel, der er fastsat i § 9 i Forslaget; i denne Paragraf staar jo, at Justitsministeren skal kunne iværksætte Rettsforfølgning mod saadanne Apotekere, men hvad jeg vil spørge om, er, om der ikke allerede i den bestaaende Lovgivning gives den ærede Minister tilstrækkelig Hjemmel til i hans almindelige Stilling som øverste ansvarshavende for Medicinalstyrelsen her i Landet at kunne afhjælpe et saadant Misforhold som dette, at en Mand, der er saa bekliftet som denne Apoteker, vedblivende staar og uddeler Medicinalvarer til det syge Publikum. Jeg skal indskrænke mig hertil, idet jeg altsaa i Almindelighed anbefaler dette Lovforslag til alvorlig Drøftelse, og vil udtale Ønsket om, at der snart maa komme en Lov ud som denne, maatte med nogle Ændringer; men specielt ønsker jeg altsaa at høre den ærede Ministers Svar paa de enkelte Punkter, jeg har omtalt vedrørende Forslaget, særlig med Hensyn til det, som jeg sidst har fremført.

Buff: De saa Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gøre, angaaende det forelig-